

அம்மா மீ ண்டும் அவளது திருமணப்பச்சை ஆரம்பித்தமையால் அன்றைய காலப்பொழுது அந்த வீட்டில் கோபத்துடன் விபிந்தது. இருவருக்கும் கோபம்.

அம்மா தனது கோபத்தை சமையலறையில் காண்பித்தார். அவள் குளியலறையில் காண்பித்தாள்.

சாப்பாட்டு மசேயில் மெதுவாக வகைக்கவண்டிய கண்ணாடிப்பாத்திரம் வெடிப்பு கண்டது. குளியலறை பிளாஸ்டிக் வாளி தண்ணீர் ரோடும் சரிந்தது.

அவள் வலேகைக்குப்புறப்படும் வளையில், தனது திருமணப்பச்சை எடுக்க வண்டாம் என்று எத்தனை தடவை அம்மாவிடம் சொன்னாலும் அம்மாவின் பற்றமனம் பித்துத்தான்.

அம்மா, மகள் பிரபாலினிக் கான மதிய உணவதை தயாரித்து எவர்சில்வர் கரியரில் வதைத்து மட்டி, அருகே ஒரு சிறிய தண்ணீர் ரப்போத்தலும் வதைத்தார்.

"இன்றைக்கு அவர்கள் வருகிறார்கள். நீ நல்லதொரு முடிவாகச் சொல்லவண்டும். சாதகப்பொருத்தம் நன்றாக இருக்கிறது. எவ்வளவு காலத்திற்கு இப்படியே இருக்கப்போகிறாய்...?"

"ஏய்... மிஸிஸ் குசலாம்பிகை வலே முருகு... உனக்கு எத்தனை தடவை சொன்னாலும் புரியாதா...?"

பிரபாலினிக் கு அம்மாவிடத்தில் நசேம் அதிகரித்தாலும் கோபம் அதிகரித்தாலும் இவ்வாறு ஒருமையில் தான் அழைப்பாள். அம்மா என அழைப்பது அப்பர் வம்.

மகள் இயல்பு திரிந்தமையால் எந்தச் சலனமும் இன்றி, நசேத்தயையும் கோபத்தயையும் பற்றமனம் சகித்து தாங்கிக்கொள்கிறது.

மாத் திரம் அனுப்பியிருக்கலாமே. வணேட்டுமென்றால், இவருக்குத் துணையாக இவருடைய அம்மா, அப்பாவாகிய நீங்கள் இருவரும் வந்திருக்கலாம். பாராங்கள், உங்களாக இன்று அதிகாலையே எழுந்து அம்மா எவ்வளவு சிற்றுண்டி தின்பண்டங்கள் செய்திருக்கிறார்கள். ஒரு உண்மையை மாத் திரம் சொல்கிறேன். இதெல்லாம் அம்மாவின் கைப்பக்கவம்தான். நான் அம்மாவைக் குவெங்காயம் கட்ட நற்குக்கிகொடுக்கவில்லை. பிறகு நான் ஏதோ கதைநீந்த சமையல்காரி என்ற கற்பனையுடன் பூறப்பட்டாவிடத்தீர்கள். எனக்கு சமக்கைத் தெரியாது. தனீர், கடுப்பி மாத் திரம் தயாரிப்பேன். “

அவள் அப்படிச் சொன்னதும், வந்திருந்த டாக்டர் மாப்பிள்ளை, உரத்துச் சிரித்துவிட்டான். அவனது அக்காவின் பார்வையில் முறைப்பு தென்பட்டது.

மாப்பிள்ளையின் தாய், மெல்லிய புன்முறுவலுடன் ஆசனத்தில் நெளிந்தாள்.

தந்தையார், தனது நாடியதைத் தடவியவாறு, வீட்டின் சுவரில் காணப்பட்ட, பிரபாலினியின் அப்பாவின் உருவப்படத்தை பார்த்துவிட்டு, ‘வளர்ப்பு சரியில்லையாக்கும்’ என்று மனதிற்குள் பசீக்கொண்டார்.

சம்பிரதாயத்திற்கு சில வார்த்தைகளை பசீனர். அந்த மாப்பிள்ளைக்கு அவளது நேரிப்பசேசு மிகவும் பிடித்துக்கொண்டது. அவளது முகத்தை அடிக்கடி பரவசத்துடன் பார்த்துக்கொண்டான். பிரபாலினி அவனையே பாரக்கும் கணத்தில், முகத்தை திருப்பிக்கொண்டான்.

அவனது அக்கா, அருகில் அமர்ந்திருந்த தனது தாயின் இடுப்பில் மென்மையாக இடித்ததை பிரபாலினி கவனித்தாள். சலேமை முந்தானையை சரிசெய்துக்கொண்ட தாய், “இதோ எங்கள் மகனின் சாதகக் குறிப்பு. உங்கட மகனின் குறிப்பையும் தாருங்கோ.... எதற்கும் பொருத்தம் பார்த்துவிட்டு யோசிப்போம்.” எனச் சொன்னவாறு சிறிய டயறிப்போன்றிருந்ததை பிரபாலினியின் அம்மாவிடம் நீட்டினாள்.

அந்த இடுப்பு இடியின் தாற்பரியத்தை மனதிற்குள் புரிந்துக்கொண்ட பிரபாலினி, மனதிற்குள்ளேயே சிரித்தாள்.

“வணேட்டாம். கலியாண புரோக்கர் ஏற்கனவே தந்திருந்தார். இரண்டுபேருடைய சாதகப்பொருத்தமும் பார்த்துவிட்டுத் தான் உங்களையெவ்வாறு சொல்லியிருந்தனே” என்றாள் பிரபாலினியின் அம்மா.

அம்மா, பார்வாங்க ஏற்பாடுகளையெல்லாம் செய்துவிட்டுத்தான் இந்த வரன் பற்றியும் தன்னிடம் சொல்லியிருப்பது அப்போதுதான் பிரபாலினிக்கு புலனாகியது.

வந்த மாப்பிள்ளை அழகாக எடுப்பான தோற்றத்தில் இருந்தான். பார்த்த மறகணம் அவளுக்குள் இரசாயனம் வலை செய்தது. என்னும், மனதில் தக்கைவைத்திருந்ததை சொல்லியேவிட்டாள். அதற்கு எதிரினையாக அவளும், தனது வளிப்படையான பசீக்கைக் கேட்டு சிரித்ததையடுத்து, அந்த இரசாயனம் மலேம் செறிந்தது.

அவனது அக்காவின் அழகான ஒரு மகளை அருகே அழைத்து, அணைத்து “உங்கட பெயர் என்ன....?” எனக்கேட்டாள். அந்தக்கூழந்தை, “மனைமே ஈஸ்... மாயா...”

Written by - மருகபதி

Friday, 04 September 2020 23:26 - Last Updated Friday, 04 September 2020 23:29

எனச்சொல்லிவிட்டு, “ வட ஈஸ் யுவர் நமே அனரி...? “ என்று மழலையில் கட்டேட்தும், பிரபாலினி நகிழ்ந்துபோய், கழந்தையின் கன்னத்தில் மூத்தம் கொடுத்துவிட்டு, தன்னோடு அழைத்துச்சென்று, தனது அறையிலிருந்து, சுகல்டேடும், ஒரு சிறிய கரடி பொம்மையும் கொடுத்தாள்.

கழந்தை மாயா, “ தவேஸ் அனரி “ என்று உரத்துச்சொல்லிக்கொண்டு ஓடி வந்து தனது தாயின் – டொக்டர் மாப்பிள்ளையின் அக்காவிடம் காண்பித்தது.

அப்போது, அந்தப்பெண், மூகத்தில் புன்னகை தவழ, “ மாமிக்கு தவேஸ் சொன்னீங்களா.. மாயா “ எனக்கட்டேட்தும், பிரபாலினி சற்று அதிர்ந்துவிட்டாள்.

என்ன... இவள் முறை வதைத்துச் சொல்வதற்கு இப்பொழுதே கழந்தைக்கு பழக்குகிறாள். தான்தான் தனது தம்பிக்கு வரப்போகும் மனைவி என்று முன்தீர்மானம் எடுத்துவிட்டாளோ..?!

“ வீட்டுக்குப்போய் முடிவா சொல்கிறோம். உங்களது உபசரிப்புக்கு நன்றி “ மூதலில் எழுந்தவர் மாப்பிள்ளையின் தகப்பன். அவர் எழுந்த தோரணையில், இது சரிவரப்போவதில்லை என்ற முடிவா பிரபாலினியின் மனதில் துளிர்த்துவிட்டது.

அவர்கள் புறப்பட்டதுச்சென்று ஒருவாரம் கடந்த நிலையில், அந்த கலியாணத் தரகரிடமிருந்து பிரபாலினியின் அம்மாவைக் கால வந்தது.

“ அம்மா, மன்னிக்கவும். அந்த மாப்பிள்ளை ஒரு டொக்டர். அவையுக்கு ஒரு டொக்டர் பொம்பிள்தான் வேண்டாமாம். “ என்றார்.

பிரபாலினியின் அம்மா, மிகுந்த ஏமாற்றத்துடன் அந்த முடிவை தாங்கிக்கொண்டு, மகளிடம் சொன்னாள்.

“ அப்படியா...? அந்த மாப்பிள்ளைக்கு என்ன சுகவீனமாம்..? என்று நீங்கள் கடைகவண்பியதுதானே. நான் அக்கவுண்ட்ஸ் படிச்சிருக்கிறேன் அப்படி ஒரு நிறுவனத்தில் தான் வலை செய்கிறேன் என்பதை தெரிந்துகொண்டுதானே வந்தாங்கள். பிறகு, இப்ப என்ன வந்தது...? நீங்கள் மனைக்கட்டு செய்து கொடுத்த, கடல்ட், கசேரி, ககே எல்லாம் அவையுக்கு சமீபத்தற்கு ஒரு வாரமாகியிருக்கிறது. அவ்வளவுதான். வேறே வலைகளை இருந்தால் பாராமமா... “

மீண்டும் இரண்டு மாதகாலத்தின் பின்னர், அன்று அவளிடம் மற்றும் ஒரு திருமணப்பேச்சை அம்மா தொடங்கியதால், காலபைப்பொழுது அபசகூணமாக விபிந்தது.

தாய் திருமணப்பேச்சு எடுக்கும் தருணங்களில் பிரபாலினி வகூண்டு எழுவாள். தன்னால் தனது அம்மாவைப்போன்று அடி உதவை வாங்கமுடியாது. அவள் அந்தவீட்டில் முன்னர் கண்ட காட்சிகள் தான் அவளுக்கு திருமண பந்தம் மீதே வறொப்புக்கு காரணம். அப்பா வலை மூலம் குடித்துக்கொடுத்தே குடல் வறந்து சதெதுப்போனவர்.

கையில் நல்ல படிப்பு இருக்கிறது. பிடித்தமான வலை இருக்கிறது. வீட்டு இருக்கிறது. வருவனும் மனதிற்கு பிடித்திருக்கவேண்டாமே!? அவளால் நன்றாகப்பேச்சு முடியும். புத்தகங்கள், திரைப்படங்கள் பார்த்து ரஸனையோடு கருத்துச்சொல்லமுடியும். ஒரு

விழாவின் இடவளையையில் சந்தித்த சிந்கீதிகளுடன் இலங்கையிலும் இந்தியாவிலும் அவுஸ்திரலியா உட்பட பல நாடுகளிலும் தொடர்பு சிறார் பாலியல் துஷ்பிரயோகங்கள் பற்றி சற்று ஆக்ரோஷமாகவே பேசிவிட்டாள்.

அவளது முகம் கோபத்தினால் சிவந்தது. மகக்கு நுனி வியர்த்தது. கைக்குட்டையால் துடைத்துக்கொண்டாள். அந்த விழாவின் இடவளையையில் ஒருத்தி, அன்று தான் முகநிலில் பார்த்த இந்தியாவில் கட்டி வல்லுறவில் பாதிக்கப்பட்ட வாய்ப்பேமுடியாத பெண்குழந்தைபற்றிய பேச்சினை எடுத்துப்போதுதான் பிரபாலினி உணர்ச்சிவசப்பட்டாள்.

இலங்கையில் போதவைத்து குற்றவாளிகளுக்கு மரணதண்டனை நிறைவேற்றத்துக்கும் அரசாங்கம், ஏன் பெண்குழந்தைகளை மாணவிகளை பாலியல் பலாத்காரம் செய்தவர்களுக்கு அந்த தண்டனையை தருவதற்கு காலம் தாழ்த்துகிறது என்பதும் அவளது வாதம்.

"அதுதான் சிலருக்கு மரணதண்டனை விதிச்சிருக்குத்தானே?" என்றாள் ஒருத்தி.

"சமீபமணியில் கிருஷ்ணாந்தியையும் புங்குடூத் வில் வித்தியாவையும் கட்டுத்து கொன்றழிச்சவங்களுக்கும் பரேளவில் தான் அந்த தீர்ப்பு வந்ததே தவிர தண்டனை இன்னமும் நிறைவேற்றப்படவில்லை. எல்லாம் வறும் கண்துடைப்புத்தான்" என்றாள் பிரபாலினி.

அனதைத்துலக மகளிர் தின விழாவுக்குச் சன்னேறவளையில்தான் இடவளையையில் அவர்களுக்குள் இந்த விவாதம் வந்தது. சிறுநாண்டி, குளிப்பானம், தனீர், கோப்பி விற்கும் பகுதிகளுக்குச் சன்னேறு அவர்கள் ஆளக்கொரு கொத்துரொட்டி கண்டயினர் வாங்கிவந்து சாப்பிட்டனர்.

பிரபாலினி அதில் உப்புச்சுவை குறைந்திருப்பதை உணர்ந்துவிட்டு அது விற்பனையை செய்யப்பட்ட இடத்திற்குவந்து, "யார்... சமதைத்து...? ருசியே இல்லையே...?!" என்றாள்.

அங்கு விற்பனையை கவனித்துக்கொண்டிருந்த ஒரு இளைஞன், "அப்படியா... நீங்களே வீட்டிலிருந்து சாப்பாடு எடுத்துவந்திருக்கலாமே... உங்களுக்கு சமதைத்துத் திரியாதா...?" என்று கலையாகக் கேட்டது, அவளது தன்மானத்தை சூட்டுவிட்டது.

"ஹலோ... பேசுவதை அளந்துபேசும்... நாங்கள் பணம் கொடுத்துத்தான் வாங்கிறோம்."

"மடம... இந்த விழாவுக்கு வந்த எத்தனையோபரே வாங்கினதை சாப்பிடுறாங்க... ஆனால் எவரும் புகார் சொல்ல வரவில்லை. ஆனால், உங்களுக்குத்தான் உப்பு அதிகம் தவேப்படுத்து... இந்த நாங்க... உப்பு... " எனச் சொன்னவாறு, அருகிலிருந்த Table Salt பிளாஸ்டிக் கிண்ணத்தை எடுத்து நீட்டினான்.

"உங்களுக்குத்தான் உப்பு அதிகம் தவேப்படுத்து" என்ற வார்த்தையால் பொசுங்கிப்போன பிரபாலினி, கையிலிருந்த கொத்து ரொட்டி கண்டயினரை அங்கிருந்த குப்பைக்கட்டையில் வீசி எறிந்தாள்.

அங்கு தோன்றிய அசாதாரண நிகழ்வினால் பதறிப்போன அவளது சிந்கேதிகள் ஓடிவந்து, அவளை இழுத்துக்கொண்டு மண்டபத்திற்குள் சென்றனர்.

“இனிமலே, பண்கள் தின விழாவில் கண்டீன் வகைகிற வலேயும் பண்களாகுத்தான் கொடாகவணேடும். இந்த ஆம்பிளபைபசங்களுக்கு கொடாகக்கபிடாது “பிரபாலினிபொரிந்து தள்ளினாள்.

உடனே ஓரூத்தி, “உனக்கு சமகைகத்திரியுமா..? அப்படியென்றால், அடுத்த வருடம் நீயே அந்த வலேயை பொறுப்பெடுத்துக்கோ... சரியா.. உனக்கு ஏன் இப்படி மகக்கு நுனியில் கோபம் வருது....?” எனக்கேட்டாள்.

பிரபாலினி மகம் சிவக்க அமதையானாள்.

"ஓரூ கலியாண ரிஷபஷனில் எனர் அம்மாவை சந்திச்ச உனர் அம்மா, உன்னபைபற்றி அதிகம் கவலைப்பட்டாங்களாம். உன்னபைபுரிந்துகொள்ள முடியாதிருக்குதாம். எத்தனையோ கலியாணப்பசேசு வந்தும நீ எதற்கும் சம்மதம் சொல்லாமல் தட்டிக்கழிச்சுக்கொண்டிருக்கிறாயாம்." என்றாள் மற்றும் ஓரூ தோழியான வினோதினி.

அவளது பசேசும் பிரபாலினிக்கு சினமட்டியது. அவளுடைய சிந்கேதிகள் சிலருக்கு திருமணமாகிவிட்டது. குழந்தைகளும் பெற்றுவிட்டார்கள். சிலர் காதலர்களான வதை திருக்கிறார்கள். ஓரூத்தி திருமணம் செய்யாமல் காதலனுடன் **Living together** ஆக வாழ்கிறாள்.

தன்னபை சரியாகப் புரிந்துகொள்ளக்கூடிய எந்த ஆண்களும் இல்லபை என்பதுதான் பிரபாலினியின் வாதம்.

அவளது குடும்பத்துடன் நெருக்கமாகவிருக்கும் விநோதினிக் கு திருமணம் நிச்சயமாகியிருந்தது. அவள், அடிக் கடிதொலபைசேயிலும் மகநபிலிலும் வாட்ஸ் அப்பிலும் பிரபாலினியுடன் பசேபவள்.

ஏன், பிரபாலினி இப்படி சிடுமபுஞ்சித்தனமாக இருக்கிறாள்...? ஆண்கள் விடயத்தில் ஏன் எடுத்துதெறிந்துபசேசுகிறாள்..? என்பது விநோதினியால் புரிந்துகொள்ளமுடிகிறது.

பிரபாலினியின் அப்பா, வலே மருகுகுதான் அதற்கெல்லாம் அடிப்படகைகாரணம். அவரது கொடும்பகளை அவளது அம்மா அனுபவித்ததை நேரில் பார்த்திருப்பவள். ஓரூ சமயம் குடிவெறியில் அம்மாவை தகப்பன் அடித்தபோது, சற்றும் தாமதிக் காமல் பொலிஸை வரவழதை தவள்.

குடும்பமானம் போய்விடும் என்பதுனால், வீடு துடிவந்த பொலிஸ்காரர்களிடம், அம்மா, “அவர், சும்மா குடிவெறியில் சச்சரவு பட்டார். அடிக் கவில்லை. மகள் அவசரபட்டு உங்களபை அழதை துவிட்டாள்” என்று பொய்ச்சொல்லி அனுப்பிவிட்டாள். வந்த இரண்டு பொலிஸ்காரர்களும் வலே மருகுவை எச்சரித்துவிட்டுச்சென்றனர்.

அதன்பிறகு அவர் அடங்கிவிட்டார். சில மாதங்களில் அவரது மக்சும் அடங்கிவிட்டது. மரணச்சடங்கின்போது பிரபாலினியின் கண்களிலிருந்து ஓரூ துளி கண்ணீரும் வரவில்லை என்பது சிந்கேதி விநோதினிக் கு ஆச்சரியமில்லை. அம்மாதான்

அழகுதொகுண்டே இருந்தாள்.

பிரபாலினியின் குண இயல்புகளை நன்கு தெரிந்துவதைத் திருந்த, விநோதினி ஒரு நாள், “இங்கே பார் பிரபா, நீ இப்படியே இருக்கமுடியாது. எல்லா ஆண்களும் உன் ர அப்பா மாதிரி இருப்பாங்க என்று சொல்லமுடியாது, வாழ்க்கை என்றால் ஆயிரம் இருக்கும். அதனையெல்லாம் கடந்துபோவதுதான் கெட்டித்தனம். எங்கட சிநேகிதிகள் வட்டத்தில் ஒவ்வொரு தராக கரசைநேந்துகொண்டிருக்கிறோம். பிறகு நீ தனித்துப்போவாய். உன்னுடைய அம்மா இன்னும் எத்தனை காலம் உன்னோடு இருக்கப்போகிறார். மூதலில் பசே வந்திருக்கும் அந்த டொக்டர் மாப்பிள்ளை வீட்டாருடன் நான் பசேப்பார்க்கிறேன். உன்னுடைய வாய் நீ எம் எனபதனால் தான், அவர்கள், ஏதோ சாக் குப்போக்கு சொல்லியிருக்கவேண்டும். நான் விசாரித்துப்பார்த்ததில் அந்த டொக்டர் நல்லவர். எங்கட அம்மா, அப்பாவாக்கு அவர்தான் குடும்ப டொக்டர் - **General Practitioner**. உன்னைப்பற்றி ந்துகொண்டு நடப்பார். சம்மதம் சொல்லு, நானே அந்தப்பச்சேசுவார்த்தையை மீண்டும் ஆரம்பிக்கின்றேன். “ எனச்சொன்னாள்.

அதுவரையில் அவள் பச்சேவதையே பொறுமையாக கட்டுக்கொண்டிருந்த பிரபாலினி, “நான் ஒரு தீர்மானத்திற்கு வந்துவிட்டேன். எனக்கு ஒரு துணை வேண்டும் என்றுதானே நீ யும் உன்னுடைய அம்மாவும் நச்சரித்துக்கொண்டிருக்கிறீங்க... சரி... நான் ஒரு துணையை தேடிக் கொள்ளுறேன். “

“வெரிகுட்... “ எனச்சொன்னவாறு பிரபாலினியை அணைத்து அவள் கன்னத்தில் விநோதினி மூத்தமிட்டாள்.

“நான் புரூஷன் இல்லாமல் ஒரு பிள்ளையைப் பெறப்போகிறேன். அந்தப்பிள்ளை துணையாக இருக்கும். அதற்கான வலையைத் தோடங்கிவிட்டேன். அதற்கெல்லாம் இங்கே இப்போது வசதிகள், சிகிச்சைகள் இருக்கிறது. உனக்குத் தெரியுமா..? “ எனச்சொல்லி பெரிய குண்டை தட்டிக்கி விநோதினியின் தலையில் போட்டாள் பிரபாலினி.

விநோதினி திக்பிரமபிபித்தவளானாள்.

letchumananm@gmail.com